

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 18.303 van 3 november 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 19 mei 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. BUYSSE loco advocaat B. VRIJENS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1. X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het rijk binnengekomen op 17 december 2000 en heeft zich een eerste keer vluchteling verklaard op 20 december 2000. Op 22 mei 2001 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Op 13 augustus 2002 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. Verzoeksters beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing werd op 19 juni 2007 door de Raad van State verworpen.
2. Verzoekster keerde niet terug naar haar land van herkomst en heeft zich op 25 januari 2008 een tweede keer vluchteling verklaard. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster op 3 maart 2008 door de Dienst

Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoekster werd gehoord op 2 april 2008.

3. Op 28 april 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 april 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U heeft de Iraanse nationaliteit en u bent afkomstig van Teheran. Op 20 december 2000 vroeg u een eerste keer asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken nam op 22 mei 2001 een beslissing van weigering van verblijf. Deze beslissing werd op 13 augustus 2002 door het Commissariaat-generaal bevestigd. Uw beroep tot nietigverklaring van deze beslissing werd op 19 juni 2007 door de Raad van State bij arrest verworpen. Op 25 januari 2008 diende u in België een tweede asielaanvraag in. U verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar Iran. Verder verklaarde u intussen bekeerd te zijn tot het christendom. U neemt deel aan de activiteiten van de Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling in Izegem. Ter staving van uw asielrelaas legde u foto's van uw aanwezigheid bij het FGBMFI (Izegem) neer als ook een brief van deze organisatie, een brief van de Heer (R. Van N.) over uw religie, nieuwsbrieven en reclameposters van het FGBMFI.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag besloot tot een bevestigende beslissing van weigering van verblijf. U bracht in het kader van uw tweede asielaanvraag geen enkel element aan dat deze initiële weigeringsbeslissing zou (kunnen) doen wijzigen.

Wat betreft uw bekering tot het christendom moet eerst en vooral worden vastgesteld dat u en uw echtgenoot zich -volgens uw eigen verklaringen- thuis zelf zouden hebben gedoopt in jullie bad (zie CGVS, p. 5). Deze verklaring is uiterst eigenaardig te noemen en doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid, temeer daar uw echtgenoot verklaarde dat hij niet gedoopt zou zijn (CGVS echtgenoot, p. 10). Daarnaast moet ook worden vastgesteld dat uw kennis van het christendom als bijzonder beperkt moet ingeschat worden. Enkele dagen na het voor de christenen uiterst belangrijke Paasfeest verklaarde u niet te weten wat het laatste grote christelijke feest geweest was (zie CGVS, p. 6). U bleek bovendien totaal niet op de hoogte te zijn van de christelijke betekenis van het Paasfeest of Kerstmis (zie CGVS, p. 6). Verder kon u de twee hoofdbestanddelen van de bijbel (oude testament en nieuwe testament) niet opnoemen (zie CGVS, p. 6). Gezien deze gebrekkige kennis van elementen, die de kern van het christendom raken, kan er weinig geloof gehecht worden aan uw bekering.

Wat uw aanwezigheid bij de activiteiten van de evangelisch-interkerkelijke vereniging FGBMFI in Izegem betreft, moet verder worden opgemerkt dat, volgens de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, deze niet zonder meer aanleiding geven tot negatieve belangstelling van de Iraanse autoriteiten. Volgens de beschikbare informatie lijkt de aandacht van de autoriteiten immers vooral gericht op

evangelische (nieuwkerkelijke) dominees en leiders. Volgens de beschikbare informatie bestaat de kans op repressie, intimidatie en arrestatie enkel voor hen die openlijk voor hun bekering uitkomen en voor hen die actief aan bekeringen van moslims doen. U kan zeker niet tot deze risicogroep gerekend worden gelet op bovenstaande vaststellingen ivm de ongeloofwaardigheid van uw bekering en gelet op het feit dat u enkel aanwezig bent op de interne bijeenkomsten, geen mensen buiten de vereniging opzoekt (zie CGVS, p. 6) en ook verklaarde binnen uw vereniging geen functie en/of verantwoordelijkheid te dragen (zie CGVS, p. 5-6).

Wat betreft uw verklaring dat u Iran zou verlaten hebben omwille van de problemen van uw echtgenoot, SERVATI Majid, tenslotte, moet hier nog worden opgemerkt dat ook in het kader van zijn tweede asielaanvraag een weigeringsbeslissing van het vluchtelingenstatuut en het statuut van de subsidiaire bescherming genomen werd.

De door u neergelegde documenten kunnen deze appreciatie niet meer ombuigen. De foto's, posters, nieuwsbrieven en attesten van de FGBMFI bevestigen weliswaar uw band met deze vereniging maar weerleggen de vaststellingen ivm het ongeloofwaardige karakter van uw bekering niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de algemene rechtsbeginselen en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, voert verzoekster aan dat de Commissaris-generaal geenszins op een afdoende manier heeft gemotiveerd waarom haar vrees niet ressorteert onder artikel 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet.
2. De uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit de bewoordingen van de bestreden beslissing blijkt dat de Commissaris-generaal in het eerste deel van de beslissing op uitgebreide wijze de verklaringen van verzoeker uiteenzet. Vervolgens worden de bevindingen weergegeven van het onderzoek van deze verklaringen. De Commissaris-generaal concludeert ten slotte aan de hand van deze vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing is derhalve genomen in overeenstemming met de wetsbepalingen betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandeling, aangezien zij de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen.
3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster haar tweede asielaanvraag deels opnieuw steunt op de problemen die haar echtgenoot Majid SERVATI (RvV 26.556) zou ondervonden hebben in Iran en die de rechtstreekse aanleiding zijn geweest tot hun vlucht. Voor zover de argumentatie in het verzoekschrift betrekking heeft op deze

beweerde problemen van haar echtgenoot, dewelke overigens reeds werden onderzocht en beoordeeld in het kader van de eerste asielaanvraag, volstaat het dan ook te verwijzen naar hetgeen hieromtrent werd uiteengezet in arrest nr. 18.302 van 3 november 2008.

4. Verzoeksters stelling in het verzoekschrift dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met het feit dat zij openlijk belangstelling toont voor het katholicisme en voor de evangelische-interkerkelijke vereniging Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling in Izegem, mist feitelijke grondslag. In de bestreden beslissing wordt immers op uitvoerige wijze gemotiveerd waarom aan verzoeksters bekering geen geloof kan worden gehecht. Met betrekking tot verzoeksters belangstelling voor de Full Gospel Business Men's Fellowship International-afdeling (FGBMFI) in Izegem, wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk verwezen naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd (Cedoca-antwoorddocument IR2007-054w). Uit deze informatie blijkt dat moslims in principe nog steeds interesse kunnen tonen in het christendom, christelijke kerken kunnen bezoeken en bijbelonderricht krijgen, er niet kan gesproken worden van een actief vervolgingsbeleid ten opzichte van bekeerlingen die hun bekering in de privé-sfeer belijden, er enkel kans op repressie, intimidatie en arrestatie bestaat voor hen die openlijk voor hun bekering uitkomen en voor diegenen die actief aan bekeringen van moslims doen en de aandacht van de autoriteiten hierbij vooral gericht lijkt te zijn op dominees en leiders van huiskerken. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat deze informatie niet correct zou zijn. De Commissaris-generaal kon dan ook aan de hand van de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoeksters bekering terecht besluiten dat verzoekster niet tot hoger genoemde risicogroep kan worden gerekend, temeer daar verzoekster met betrekking tot haar FGBMFI-activiteiten zelf verklaarde dat zij enkel aanwezig is op de interne bijeenkomsten, zij geen mensen buiten de vereniging opzoekt en zij binnen de vereniging geen functie en/of verantwoordelijkheid draagt. Verzoekster maakt derhalve geenszins aannemelijk dat er in haar hoofde een gegronde vrees voor vervolging vanwege de Iraanse autoriteiten bestaat omwille van haar "bekering".
5. De Raad stelt vast dat verzoekster de motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure neergelegde stukken niet betwist. De Raad neemt dan ook om dezelfde redenen als de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de ingediende stukken niet in aanmerking.
6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, merkt de Raad nog op dat dit beginsel de Commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. De Raad stelt vast dat de Commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Uit het administratief dossier blijkt verder dat verzoekster op het Commissariaat-generaal uitgebreid werd gehoord. Tijdens het interview kreeg zij de mogelijkheid om haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, zij kon nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en zij kon zich laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Farsi machtig is. Dat de Commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij slaagt er immers niet in een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, vermits het niet volstaat te poneren dat minstens de subsidiaire beschermingsstatus moet worden toegekend. Elke aanvraag voor subsidiaire bescherming moet immers individueel worden onderzocht, waarbij de aanvrager op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat hij/zij een persoonlijk risico op ernstige schade loopt.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 november 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.